

Selvstyrets bekendtgørelse nr. 1 af 26. marts 2021 af Inatsisartutlov om markedsføring og mærkning (markedsføringsloven)

Herved bekendtgøres Inatsisartutlov nr. 39 af 9. december 2015 om markedsføring og mærkning (markedsføringsloven), med de ændringer, der følger af Inatsisartutlov nr. 7 af 19. november 2020.

Kapitel 1

God markedsføringsskik og anvendelsesområde

God markedsføringsskik

§ 1. Erhvervsdrivende omfattet af denne inatsisartutlov skal udvise god markedsføringsskik under hensyntagen til forbrugerne, erhvervsdrivende og almene samfundsinteresser.

Stk. 2. Markedsføring, der angår forbrugernes økonomiske interesser, må ikke være egnet til mærkbart at forvride deres økonomiske adfærd.

Anvendelsesområde

§ 2. Denne inatsisartutlov finder anvendelse på privat erhvervsvirksomhed samt offentlig virksomhed, i det omfang der udbydes varer og tjenesteydelser på markedet.

Stk. 2. Inatsisartutloven gælder ikke for løn- og arbejdsvilkår samt husleje.

Stk. 3. § 1, § 3, § 14-15, § 18, § 19 samt § 20 finder ikke anvendelse i forbindelse med finansiel virksomhed, som er omfattet af anden lovgivning.

Kapitel 2

Generelle regler om adfærd på markedet

Vildledende og utilbørlig markedsføring

§ 3. Erhvervsdrivende må ikke anvende vildledende eller urigtige angivelser eller udelade væsentlige informationer, såfremt dette er egnet til mærkbart at forvride forbrugernes eller andre erhvervsdrivendes økonomiske adfærd på markedet.

Stk. 2. Markedsføring som i sit indhold, sin form eller den anvendte fremgangsmåde er vildledende, aggressiv eller udsætter forbrugerne eller erhvervsdrivende for en utilbørlig påvirkning, og som er egnet til mærkbart at forvride disses økonomiske adfærd, er ikke tilladt.

Stk. 3. Rigtigheden af angivelser om faktiske forhold skal kunne dokumenteres.

Reklameidentifikation

§ 4. En reklame skal fremstå således, at den klart vil blive opfattet som en reklame uanset dens form og uanset, i hvilket medium den bringes.

Sammenlignende reklame

§ 5. Sammenlignende reklame er enhver reklame, som direkte eller indirekte henviser til en konkurrent eller til varer og tjenesteydelser, som udbydes af en konkurrent.

Stk. 2. Det er tilladt at sammenlignende reklamer efter denne inatsisartutlov, når sammenligningen:

- 1) ikke er vildledende,
- 2) angår varer eller tjenesteydelser, der opfylder samme behov eller tjener samme formål,
- 3) er objektiv og sammenligner en eller flere konkrete og relevante egenskaber, der kan dokumenteres, og som er repræsentative for disse varer og tjenesteydelser, herunder prisen,
- 4) ikke skaber forveksling på markedet mellem annoncøren og en konkurrent eller mellem annoncørens og en konkurrents varemærker, firmanavne, andre karakteristiske kendetegn, varer eller tjenesteydelser,
- 5) ikke miskrediterer eller nedvurderer en konkurrents varemærker, firmanavn, andre karakteristiske kendetegn, varer, tjenesteydelser, aktiviteter eller øvrige forhold,
- 6) ikke drager utilbørlig fordel af den anseelse, der er knyttet til en konkurrents varemærke, firmanavn eller andre karakteristiske kendetegn, og
- 7) ikke fremstiller en vare eller en tjenesteydelse, som en imitation eller en kopi af en vare eller tjenesteydelse, som er beskyttet af et varemærke eller firmanavn.

Uanmodet henvendelse til bestemte aftagere

§ 6. En erhvervsdrivende må ikke rette henvendelse til nogen ved brug af elektronisk post, et automatisk opkaldssystem eller telefax med henblik på afsætning af varer, fast ejendom og andre formuegoder samt arbejds- og tjenesteydelser, medmindre den pågældende forudgående har anmodet

om dette.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan en erhvervsdrivende, der fra en kunde har modtaget dennes elektroniske adresse i forbindelse med salg af en vare eller tjenesteydelse, markedsføre egne tilsvarende varer eller tjenesteydelser til kunden via elektronisk post. Dette forudsætter, at kunden har mulighed for let og omkostningsfrit at frabede sig dette, både i forbindelse med angivelsen af adressen til den erhvervsdrivende og ved efterfølgende henvendelser.

Stk. 3. En erhvervsdrivende må ikke rette henvendelse til en bestemt fysisk person ved brug af andre midler til fjernkommunikation med henblik på afsætning som nævnt i stk. 1, hvis den pågældende over for den erhvervsdrivende har frabedt sig dette.

Stk. 4. Stk. 3 gælder ikke, hvis den pågældende person forudgående har anmodet om henvendelsen fra den erhvervsdrivende.

Stk. 5. Første gang en erhvervsdrivende retter henvendelse som nævnt i stk. 3 til en bestemt fysisk person, som ikke har frabedt sig dette, skal den erhvervsdrivende tydeligt og på en forståelig måde oplyse om retten til at frabede sig henvendelser som nævnt i stk. 3 fra den erhvervsdrivende. Den pågældende skal samtidig gives adgang til på en nem måde at frabede sig sådanne henvendelser.

Stk. 6. Der må ikke kræves betaling for at modtage eller notere meddelelser om, at en anmodning efter stk. 1 tilbagekaldes, eller at henvendelser som nævnt i stk. 3 frabedes.

Vejledning

§ 7. Ved tilbudsafgivelse, ved indgåelse af aftale eller efter omstændighederne på leveringstidspunktet skal der gives en efter formuegodets eller ydelsens art forsvarlig vejledning, når denne er af betydning for bedømmelsen af godets eller ydelsens karakter eller egenskaber, herunder især brugsegenskaber, holdbarhed, farlighed og vedligeholdelsesmulighed.

Stk. 2. Vejledningen skal gives på et sprog, som forstås af den, vejledningen skal rettes til.

Kapitel 3

Sproganvendelse

§ 8. Skriftlig reklamering, skiltning og markedsføring i det offentlige rum skal i videst muligt omfang ske på grønlandsk. Markedsføringen kan ske på andre sprog.

Kapitel 4

Forbrugerbeskyttelse

Markedsføring rettet mod børn og unge

§ 9. Erhvervsdrivendes markedsføring rettet mod børn og unge skal være udformet således, at der tages hensyn til børns og unges naturlige godtroenhed, manglende erfaring og kritiske sans, som bevirker, at de er lette at påvirke og nemme at præge.

Stk. 2. Markedsføring rettet mod børn og unge må ikke direkte eller indirekte opfordre til vold eller anden farlig eller hensynsløs adfærd eller på utilbørlig måde benytte sig af vold, frygt eller overtro som virkemidler.

Stk. 3. Markedsføring rettet mod børn og unge må ikke indeholde omtale af, billeder af eller henvisninger til rusmidler, herunder alkohol.

Salgsfremmende foranstaltninger

§ 10. En salgsfremmende foranstaltning skal markedsføres således, at tilbudsbetingelserne er klare og let tilgængelige for forbrugeren, og værdien af eventuelle tillægsydelser klart er oplyst.

Stk. 2. Tilbyder en erhvervsdrivende en vare eller tjenesteydelse til en bestemt pris, og har den erhvervsdrivende rimelig grund til at antage, at denne ikke vil være i stand til at imødekomme efterspørgslen i en mængde, som er rimelig i forhold til tilbuddet og omfanget af dets markedsføring, skal den erhvervsdrivende tage et klart forbehold herom i markedsføringen.

Rabatkuponer og -mærker

§ 11. Rabat eller anden ydelse, der gives ved brug af mærker, kuponer eller lignende, må kun benyttes, såfremt betingelserne for brug er klare, tydelige og let tilgængelige for forbrugerne. Der må ikke udelades væsentlige informationer, herunder oplysninger om værdien af eventuelle tillægsydelser, som er egnet til mærkbart at forvride forbrugernes økonomiske adfærd.

Lodtrækning og præmiekonkurrencer

§ 12. Afsætning til forbrugere af formuegoder eller tjenesteydelser må ikke søges fremmet af mulighed for gevinst ved deltagelse i lodtrækninger, præmiekonkurrencer eller anden form for foranstaltning, hvis udfald beror helt eller delvist på tilfældet, såfremt deltagelsen er betinget af køb.

Garanti

§ 13. Erklæring om ydelse af garanti eller lignende må kun anvendes, såfremt erklæringen giver modtageren en bedre retsstilling, end denne har efter lovgivningen.

Stk. 2. Ydes der garanti, skal den erhvervsdrivende klart og tydeligt informere om dens indhold og give de oplysninger, der er nødvendige for at gøre garantien gældende.

Stk. 3. Ydes der garanti, skal den erhvervsdrivende klart og tydeligt informere om, at forbrugernes ufravigelige rettigheder efter lovgivningen ikke berøres af garantien.

Stk. 4. Den erhvervsdrivende skal efter anmodning fra forbrugeren udlevere garantien skriftligt. Skriftlige garantier kan være affattet på grønlandsk, dansk eller engelsk. Forbrugeren vælger, hvilket af de 3 sprog denne ønsker garantien udleveret på.

Købsopfordring

§ 14. Ved en opfordring til køb, jf. stk. 3, rettet mod forbrugerne skal en erhvervsdrivende give følgende oplysninger:

- 1) varens eller tjenesteydelsens væsentlige karakteristika,
- 2) den erhvervsdrivendes adresse og navn,
- 3) forhold vedrørende betaling, levering og gennemførelse af aftalen, hvis disse forhold afviger fra, hvad der er sædvanligt i branchen,
- 4) fortrydelsesret, afbestillingsret eller returret, hvis forbrugerne har en sådan ret, samt
- 5) prisen, inklusiv afgifter.

Stk. 2. Er der tale om en vare eller tjenesteydelse, hvor det ikke er muligt at beregne prisen med rimelighed på forhånd, angives den måde, hvorpå prisen beregnes. Hvor det er relevant, angives alle yderligere omkostninger vedrørende fragt, levering eller porto eller, hvis disse omkostninger ikke med rimelighed kan beregnes på forhånd, oplysning om, at disse omkostninger kan forekomme.

Stk. 3. Ved en opfordring til køb forstås en kommerciel kommunikation, hvori produktets karakteristika og pris er angivet på en måde, som er passende i forhold til det anvendte kommercielle kommunikationsmiddel, og hvorved forbrugerne sættes i stand til at foretage et køb.

Organiseret rabat

§ 15. Det er tilladt at yde organiseret rabat, hvis den erhvervsdrivende tydeligt og på et synligt sted i butikken oplyser, hvilke foreninger, persongrupper eller organisationer, der modtager rabatten.

Stk. 2. Den erhvervsdrivende skal efter anmodning kunne fremvise en liste over de varer og tjenesteydelser, der er omfattede af den organiserede rabat, samt størrelsen heraf.

Stk. 3. Ved fjernsalg skal de i stk. 1 nævnte oplysninger gives i forbindelse med prisoplysningen. De i stk. 2 nævnte oplysninger skal gives, hvis en kunde anmoder om det.

Mærkning og emballering

§ 16. Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser om, at bestemte varer kun må sælges eller udbydes til salg på det grønlandske marked, såfremt varen eller dens indpakning på nærmere foreskreven måde er forsynet med oplysning om varernes mængde, indhold og sammensætning, holdbarhed, egenskaber og behandlingsmåde i øvrigt.

Stk. 2. Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser om, at varer kun må sælges eller udbydes til salg på det grønlandske marked i særlig emballage, der er godkendt af Naalakkersuisut.

Prisoplysninger

§ 17. Ved erhvervsmæssigt udbud af varer til forbrugerne skal der ved mærkning, skiltning eller på anden måde tydeligt oplyses om den samlede pris for den udbudte vare eller vareenhed, inklusive gebyrer, omkostninger og afgifter. Hvor varer udbydes elektronisk til forbrugerne med mulighed for bestilling, finder 1. pkt. tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Ved erhvervsmæssigt udbud af ikke-finansielle tjenesteydelser til forbrugerne fra fast forretningssted, samt når tjenesteydelsen udbydes elektronisk til forbrugerne med mulighed for bestilling, finder stk. 1, 1. pkt., tilsvarende anvendelse, hvis der på forhånd er fastsat en samlet pris for den givne type ydelse. Er det på grund af mængden af udbudte tjenesteydelser ikke muligt at angive prisen for dem alle, skal prisen anføres for et relevant og repræsentativt udvalg.

Stk. 3. Hvor der ikke på forhånd er fastsat en pris for en given type ikke-finansiel tjenesteydelse, skal den erhvervsdrivende på forbrugerens anmodning inden aftaleindgåelsen oplyse:

- 1) en samlet pris for tjenesteydelsen,
- 2) prisberegningemetoden, hvis prisen ikke kan opgives nøjagtigt, således at prisen kan efterprøves af forbrugeren, eller
- 3) et tilstrækkeligt udførligt overslag.

Stk. 4. Fremsætter en forbruger en skriftlig anmodning efter stk. 3, skal den erhvervsdrivende give oplysningerne skriftligt, medmindre forbrugeren udtrykkeligt anmoder om andet.

Stk. 5. Når en ikke-finansiel tjenesteydelse er udført efter regning, skal forbrugeren modtage en specificeret regning, der sætter denne i stand til at kontrollere prisen for de produkter, der indgår i ydelsen. Forbrugeren skal have oplysninger om timepris, timeforbrug og materialeforbrug, hvor det har betydning for prisen på tjenesteydelsen.

Stk. 6. Den erhvervsdrivende kan helt eller delvis erstatte oplysningerne nævnt i stk. 5 med andre oplysninger, hvis dette sker efter aftale med forbrugeren, eller hvis det følger af branchesædvane inden for det pågældende område.

Stk. 7. Den erhvervsdrivende skal på forbrugerens anmodning give yderligere oplysninger, som sætter forbrugeren i stand til at kontrollere prisen for de produkter, der indgår i ydelsen. Anmodningen

skal fremsættes inden for rimelig tid.

Stk. 8. Salgsfremmende udtryk som for eksempel ”Tilbud”, ”Kampagnepris” eller ”Udsalg”, må kun benyttes, hvis de har et reelt indhold. Hvis et salgsfremmende udtryk er egnet til at give indtryk af en prisnedsættelse, skal førprisen eller størrelsen af prisnedsættelsen angives i annonceringen eller ved skiltningen.

Stk. 9. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om:

- 1) særregler om og undtagelser fra stk. 1-7, herunder regler om oplysninger i forbindelse med ydelse af kredit,
- 2) fremgangsmåden ved meddelelse af prisoplysninger og om begrænsning i mængden af oplysninger, der gives, og
- 3) at der på samme måde som efter stk. 1 skal oplyses både om varens pris og varens pris pr. måleenhed, og om anvendelse af måleenhed for de enkelte varegrupper.

Gebyrer

§ 18. Ved et gebyr forstås en betaling for en særlig tjeneste, funktion eller ydelse, som knytter sig til køb af en vare eller tjenesteydelse.

Stk. 2. Gebyrer skal oplyses tydeligt inden købet.

Stk. 3. Størrelsen eller opkrævningen af et gebyr i et løbende kontraktforhold kan alene ændres til ugunst for forbrugeren, hvis betingelserne herfor er klart fremhævet i kontrakten. Dette gælder dog ikke gebyrer, der er reguleret ved lov.

Stk. 4. Ændring af gebyrer eller opkrævning af nye gebyrer i løbende kontraktforhold skal varsles med rimelig frist, inden de får virkning for forbrugeren.

Stk. 5. Er gebyrændringen væsentlig, eller opkræves et nyt gebyr, skal varslingen ske til forbrugeren ved individuel skriftlig kommunikation, inden ændringen får virkning. Har forbrugeren ret til at opsige aftalen, skal dette fremgå af varslingen, ligesom det skal fremgå, under hvilke betingelser forbrugeren kan opsige aftalen.

Kreditkøb

§ 19. Såfremt varer udbydes erhvervsmæssigt til forbrugere med oplysning om, at købesummen kan betales i afdrag, skal der på samme måde som foreskrevet i § 17 gives oplysninger om kontantprisen, den samlede købesum, herunder rentebeløb, gebyrer og alle andre tillæg, udbetalingen samt de enkelte afdrags størrelse, antal og forfaldstid.

Stk. 2. Når varer udbydes elektronisk til forbrugerne med mulighed for bestilling, finder oplysningspligten i stk. 1 tilsvarende anvendelse.

§ 20. § 17. finder ikke anvendelse ved auktionssalg og salg af antikviteter og kunst.

Stk. 2. Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser om, at salg af brugte genstande ikke skal være omfattet af § 17.

§ 21. Når der ved annoncering eller på anden måde oplyses om pris for varer eller ikke-finansielle tjenesteydelser over for forbrugere, skal oplysningerne opfylde kravene i § 17, stk. 1 eller stk. 3, nr. 1-3, § 17, stk. 8, § 19 samt de bestemmelser, der fastsættes i henhold til § 16, stk. 1, og § 17, stk. 9.

Kapitel 5

Regler vedrørende erhvervsdrivende

Forretningskendetegn

§ 22. Erhvervsdrivende må ikke benytte forretningskendetegn og lignende, der ikke tilkommer dem, eller benytte egne kendetegn på en måde, der er egent til at fremkalde forveksling med andres.

Erhvervshemmeligheder og tekniske tegninger

§ 23. Den, der er i tjeneste eller samarbejdsforhold til en virksomhed eller udfører et hverv for denne, må ikke på utilbørlig måde skaffe sig eller forsøge at skaffe sig kendskab til eller rådighed over virksomhedens erhvervshemmeligheder.

Stk. 2. Har den pågældende fået kendskab til eller rådighed over virksomhedens erhvervshemmeligheder på retmæssig måde, må han ikke ubeføjet viderebringe eller benytte sådanne hemmeligheder. Forbuddet vedvarer i 3 år efter tjenesteforholdets, samarbejdsforholdets eller hvervets ophør.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på andre personer, der har lovlig adgang til virksomheden.

Stk. 4. Den, der i anledning af udførelsen af arbejde eller i øvrigt i erhvervsøjemed, er blevet betroet tekniske tegninger, beskrivelser, opskrifter, modeller eller lignende må ikke ubeføjet benytte sådant materiale eller sætte andre i stand hertil.

Stk. 5. Erhvervsdrivende må ikke benytte en erhvervshemmelighed, såfremt kendskab til eller rådighed over den er opnået i strid med ovennævnte bestemmelser.

Kapitel 6

§ 24. Med de i stk. 2 og 3 nævnte undtagelser fører Forbruger- og Konkurrencestyrelsen tilsyn med, at der ikke sker overtrædelser af denne inatsisartutlov. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen fungerer ved tilsynet uafhængigt i sit virke.

Stk. 2. Naalakkersuisut eller den, der bemyndiges hertil, fører tilsyn med, at der ikke sker overtrædelser af bestemmelser udstedt i medfør af § 16, stk. 2.

Stk. 3. Naalakkersuisut eller den, som Naalakkersuisut har udpeget som veterinærmyndighed, fører tilsyn med, at der ikke sker overtrædelse af bestemmelser udstedt i medfør af § 16, stk. 1.

Stk. 4. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan forlange de oplysninger udleveret, som findes nødvendige til afgørelse af, om der er sket overtrædelse af inatsisartutlovens bestemmelser, og skal mod forevisning af behørig legitimation have fri og uhindret adgang til forretningers kundeareal i åbningstiden.

Stk. 5. Naalakkersuisut eller den, som Naalakkersuisut har udpeget som veterinærmyndighed, kan forlange de oplysninger udleveret, som findes nødvendige til afgørelse af, om der er sket overtrædelse af bestemmelser udstedt i henhold til § 16, stk. 1, og skal mod forevisning af behørig legitimation have fri og uhindret adgang til forretningers kundeareal i åbningstiden.

§ 25. Såfremt Forbruger- og Konkurrencestyrelsen finder, at der er handlet i strid med de bestemmelser i inatsisartutloven som Forbruger- og Konkurrencestyrelsen fører tilsyn med, kan Forbruger- og Konkurrencestyrelsen indbringe sagen for retten til afgørelse. Finder Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, at der foreligger overtrædelse af sanktionerede bestemmelser, som Forbruger- og Konkurrencestyrelsen fører tilsyn med, kan Forbruger- og Konkurrencestyrelsen anmode politimesteren om at rejse tiltale. Det samme gælder, såfremt et af retten nedlagt forbud tilsidesættes.

Stk. 2. Såfremt Naalakkersuisut, eller den som Naalakkersuisut har udpeget som veterinærmyndighed, finder, at der er handlet i strid med de bestemmelser, der er udstedt i henhold til § 16, stk. 1, kan Naalakkersuisut eller den udpegede veterinærmyndighed indbringe sagen for retten til afgørelse. Finder Naalakkersuisut eller den udpegede veterinærmyndighed, at der foreligger overtrædelse af § 16, stk. 1, eller bestemmelser udsendt i henhold til § 16, stk. 1, som veterinærmyndigheden fører tilsyn med, kan veterinærmyndigheden anmode politimesteren om at rejse tiltale. Det samme gælder, såfremt et af retten nedlagt forbud tilsidesættes.

Kapitel 7

Forhåndsbesked

§ 26. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen afgiver på begæring udtalelse om sit syn på lovligheden af påtænkte markedsføringsforanstaltninger, medmindre en stillingtagen giver anledning til særlig tvivl

eller der i øvrigt foreligger særlige omstændigheder. En forhåndsbesked indebærer ikke en egentlig stillingtagen til lovligheden af vedkommende foranstaltning.

Stk. 2. Når Forbruger- og Konkurrencestyrelsen har afgivet en forhåndsbesked til en erhvervsdrivende om, at en påtænkt foranstaltning efter Forbruger- og Konkurrencestyrelsen opfattelse vil være lovlig, kan Forbruger- og Konkurrencestyrelsen ikke på eget initiativ over for den erhvervsdrivende gribe ind i anledning af en foranstaltning, som er dækket af forhåndsbeskeden og iværksat inden rimelig tid efter dennes afgivelse.

Stk. 3. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om gebyr for forhåndsbesked.

Stk. 4. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om sagsbehandlingen ved afgivelse af forhåndsbesked.

Kapitel 8

Behandling af forbrugerklager over erhvervsdrivende

§ 27. Klager fra forbrugere vedrørende varer, arbejds- og tjenesteydelser kan indbringes til Forbrugerklagenævnet.

§ 28. Forbrugerklagenævnet kan ikke behandle klager, hvor der i anden lovgivning er fastsat særlige klageregler eller klageinstanser.

§ 29. Det kan ikke ensidigt eller ved aftale bestemmes, at en klage ikke kan indbringes for Forbrugerklagenævnet, jf. § 27.

Stk. 2. Forbrugerklagenævnet kan afvise at behandle en klage, der ikke skønnes egnet til behandling i Forbrugerklagenævnet.

Stk. 3. Forbrugerklagenævnet kan afvise at behandle en klage, hvor det er åbenbart, at der ikke kan gives forbrugeren medhold i klagen.

§ 30. Afgørelser i forbrugerklager over erhvervsdrivende træffes af Forbrugerklagenævnet.

Stk. 2. Forbrugerklagenævnet består af 3 medlemmer, der udpeges således:

- 1) 1 medlem udpeges af de indstillingsberettigede forbrugerorganisationer i forening, som indstiller et medlem til Konkurrencenævnet.
- 2) 1 medlem udpeges af de indstillingsberettigede erhvervsorganisationer i forening, som indstiller et medlem til Konkurrencenævnet.
- 3) 1 medlem, som skal være Styrelseschefen i Forbruger- og Konkurrencestyrelsen eller en af denne udpeget stedfortræder. Medlemmet fra Forbruger- og Konkurrencestyrelsen skal være formand for Forbrugerklagenævnet.

Stk. 3. Medlemmerne udpeges for en firårig periode.

Stk. 4. Forbrugerklagenævnets afgørelser af de enkelte sager træffes på et møde eller ved at fremsendelse forelæggelsen til medlemmerne til afgørelse ved skriftlig votering. Forbrugerklagenævnet skal afholde mindst ét fysisk møde årligt.

Stk. 5. Forbrugerklagenævnet fastsætter selv sin forretningsorden.

Stk. 6. Forbrugerklagenævnets sekretariatsfunktion varetages af Forbruger- og Konkurrencestyrelsen.

§ 31. En klage, der er afgjort ved domstolene eller ved voldgift kan ikke indbringes for Forbrugerklagenævnet.

§ 32. Hvis den erhvervsdrivende ikke ønsker at være bundet af den afgørelse, som Forbrugerklagenævnet har truffet, skal den erhvervsdrivende skriftligt meddele dette til Forbruger- og Konkurrencestyrelsen inden 30 dage fra meddelelsen af afgørelsen.

§ 33. En anmodning fra den erhvervsdrivende om genoptagelse af klagesagen, der er indgivet skriftligt til Forbruger- og Konkurrencestyrelsen inden udløbet af fristen i § 32, har opsættende virkning. Fristen i § 32 regnes herefter fra det tidspunkt, hvor Forbrugerklagenævnet har truffet afgørelse i genoptagelsessagen.

§ 34. Forbrugerklagenævnets afgørelse i klagesager kan tvangsfuldbyrdes i forhold til den erhvervsdrivende efter udløbet af fristerne i §§ 32 og 33.

Stk. 2. En anmodning til domstolene om tvangsfuldbyrdelse skal være bilagt den af Forbrugerklagenævnet truffede afgørelse, der danner grundlag for anmodningen om tvangsfuldbyrdelse, og en erklæring fra Forbruger- og Konkurrencestyrelsen om, at den erhvervsdrivende ikke inden for fristerne i §§ 32 og 33 har meddelt, at den pågældende ikke ønsker at være bundet af afgørelsen.

§ 35. Når der er truffet afgørelse i en klagesag, kan hver af parterne indbringe sagen for domstolene. Forbrugerklagenævnet kan på forbrugerens anmodning indbringe sagen for domstolene på forbrugerens vegne, hvis afgørelsen ikke efterleves.

Stk. 2. De af Forbrugerklagenævnet truffede afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 9

Information og offentliggørelse

§ 36. De af Forbruger- og Konkurrencestyrelsen og Forbrugerklagenævnet truffne afgørelser af almen interesse kan offentliggøres.

Stk. 2. Offentliggørelse sker i anonymiseret form.

§ 37. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan offentliggøre en liste over erhvervsdrivende, der ikke efterlever Forbrugerklagenævnets afgørelser.

Stk. 2. Offentliggørelsen efter stk. 1 kan ske, når

- 1) afgørelsen ikke er efterlevet inden for den i § 32 fastsatte frist på 30 dage, og
- 2) Forbruger- og Konkurrencestyrelsen efter udløbet af den i nr. 1 nævnte frist har givet den erhvervsdrivende skriftlig meddelelse om, at hvis afgørelsen ikke bliver efterlevet inden for en frist på 14 dage fra meddelelsen, kan den manglende efterlevelse medføre offentliggørelse efter stk. 1.

Stk. 3. Såfremt en afgørelse er indbragt for retten, kan offentliggørelse efter stk. 1 ikke ske, før endelig afgørelse fra retten foreligger.

Stk. 4. Offentliggørelse af den erhvervsdrivendes navn skal på den erhvervsdrivendes anmodning udsættes, hvis afgørelsens efterlevelse afventer rettens afgørelse af en tilsvarende problemstilling, der kan få betydning for den omhandlede afgørelse. I så fald kan offentliggørelsen først ske 30 dage efter rettens afgørelse.

Stk. 5. Såfremt der er sket offentliggørelse af navnet på en erhvervsdrivende, og afgørelsen efterfølgende efterleves, skal oplysningerne om den erhvervsdrivende slettes fra listen.

Stk. 6. Offentliggørelse af den erhvervsdrivendes navn efter stk. 1 må højst vare 1 år.

Kapitel 10

Forbud og sanktioner

§ 38. Retten kan ved dom forbyde handlinger, der er i strid med bestemmelserne i denne inatsisartutlov eller bestemmelser fastsat med hjemmel i inatsisartutloven.

Stk. 2. Sager efter stk. 1 anlægges ved Retten i Grønland som 1. instans.

§ 39. Foranstaltninger i form af bøde kan idømmes den, der:

- 1) Overtræder § 3, stk. 1-2, § 4, § 6, stk. 1, 3 og 6, § 9, stk. 2-3, § 11, § 12, § 18, stk. 5, og § 23.
- 2) Forsætligt overtræder § 22.
- 3) Anvender sammenlignende reklamer, jf. § 5, stk. 1, uden at overholde reglerne i § 5, stk. 2.
- 4) Foretager markedsføring i strid med § 10.
- 5) Retter en købsopfordring til en forbruger i strid med § 14, stk. 1 og 2.
- 6) Undlader at give oplysninger som påbudt i § 15, stk. 2 og 3, § 17, stk. 1-2, 5 og 7-8, § 19 eller § 21.
- 7) Undlader at meddele oplysninger eller tillade adgang og forbliven i henhold til § 24, stk. 4-5, eller som i forhold, der er omfattet af inatsisartutloven, meddeler offentlige myndigheder urigtige eller

vildledende oplysninger.

8) Tilsidesætter et forbud nedlagt af retten efter § 38.

Stk. 2. For forskrifter udstedt i medfør af denne inatsisartutlov kan der fastsættes foranstaltninger i form af bøde efter reglerne i kriminallov for Grønland.

Stk. 3. Hvor inatsisartutloven eller forskrifter udstedt i medfør af inatsisartutloven hjemler fastsættelse af bøde, kan bøden pålægges en juridisk person efter reglerne i kriminallov for Grønland.

Stk. 4. Bøder idømt i medfør af denne inatsisartutlov eller forskrifter fastsat i medfør af inatsisartutloven tilfalder Landskassen.

Kapitel 11

Ikrafttræden

§ 40. Inatsisartutloven træder i kraft den 1. juli 2015.

Stk. 2. Samtidig ophæves landstingslov nr. 10 af 13. november 1986 om forbrugerråd, markedsføring, mærkning, priser og forbrugerklageudvalg.

Stk. 3. Regler, der er udstedt i medfør af den i stk. 2 nævnte landstingslov, forbliver i kraft, indtil de afløses af eller ophæves ved regler fastsat i medfør af denne eller andre inatsisartutlove.

Inatsisartutlov nr. 7 af 19. november 2020 (Prisoplysninger for varer, pris- og faktureringsoplysninger ved tjenesteydelser, hjemmel til udstedelse af særregler om pris- og faktureringsoplysninger, ændring af gebyrer i løbende aftaler, Forbruger- og Konkurrencestyrelsens uafhængige tilsyn og tilsynsbeføjelser samt tilretning af sanktionsbestemmelsen)[\[1\]](#) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2021.

Isak Nielsen Kleist

/

Rannvá Clementsen

[1] Lovændringen vedrører § 17, § 18, stk. 3-5, § 21, § 24, § 39, stk. 1.